

principielle spørgsmål, som er blevet rejst i de mange hørings svar, der er kommet. For os er det helt afgørende, at brugen af elektronisk fodlænke og dermed hjemmefsoning udelukkende vil blive anvendt som en alternativ afsoningsform og ikke som en strafferetlig sanktion, hvor færre unge fremover vil blive idømt betingede domme med eller uden vilkår om samfundstjeneste.

Kl. 14.10

Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi får præciseret det undervejs, som ministeren også har gjort det i sine egne kommentarer til hørings svarene. Det er det ikke mindst, set i forhold til at samfundstjeneste rent faktisk er der, hvor vi har mest succes, for så vidt angår recidiv, altså hvor der er meget lidt tilbagefald.

Så skal jeg heller ikke lægge skjul på, at for os er det helt afgørende, at det her ikke bliver sådan, at vi pludselig vil kunne se, at der er nogle, der udnytter, at det her er en økonomisk fordel på måde at få unge til at afsone på frem for f.eks. anbringelse i socialpædagogisk behandling. Vi ønsker ikke et skred i retning af, at flere rent faktisk kommer ud af behandling, hvis det er det, de har mest behov for, uanset at det måske også er den dyreste løsning.

Så er der også blevet rejst et andet spørgsmål i hørings svarene: Hvor anbringer man unge, som laver vilkårsovertrædelser, det vil sige unge, som ikke magter den frihed, der er, ved at være under ordningen med elektronisk fodlænke? Hvor skal de hen, hvor er der plads? Hørings svarene siger meget klart, at vi faktisk ikke har en institution, som har den faglige formåen til en sådan akutanbringelse. Det må vi have drøftet undervejs. Hvordan sikrer vi det nødvendige samarbejde mellem de sociale myndigheder og kriminalforsorgen, som er strengt nødvendigt, hvis det her skal være godt nok?

Så må jeg da indrømme, at jeg undrer mig lidt, hvis det er rigtigt, at det skulle være sådan, at man kan afslå hjemmefsoning, fordi kapaciteten ikke er i orden. Altså, det må vel være en mulighed, der er til rådighed for dem, der kan høre ind under gruppen.

Så kort og godt vil jeg sige, at her har vi en række ting, som vi synes der er grundlag for at få kigget på. Ikke ud fra at vi er negative over for brugen af elektronisk fodlænke, men fordi vi synes, det er væsentligt, at de unge rent faktisk får den rette hjælp i forhold til den kriminalitet og den løbebane, de er kommet ud i, der forhåbentlig er relativt ny, når vi ser dem her.

Vi kan støtte udvidelsen med hensyn til muligheden i forhold til færdelseslovovertrædelser.

Så vil jeg godt sige, at vi jo har set, at Dansk Fængselsforbund forudser, at der kommer flere og flere problemer, fordi klientellet bliver hårdere og hårdere. Jeg ved godt, det ikke hører med her, men jeg synes, vi er nødt til at overveje, om ikke det er noget, vi kan gøre noget positivt ved, så der bliver taget hensyn til det pres på personalet.

Kort og godt: Lad os under udvalgsarbejdet kigge på det her, og jeg tror, der er særligt behov for at kigge på fodlænken og de unge.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Kim Christiansen.

Kim Christiansen (DF):

Lovforslaget, som vedrører den her udvidelse af fodlænkeordningen, er et skridt i den helt rigtige retning. Allerede under behandlingen af L 12 i 2005 gav Dansk Folkeparti udtryk for, at vi gerne så ordningen udvidet til at omfatte andre forseelser end færdelsesforseelser. Så vi er naturligvis glade for, at justitsministeren har lyttet til vores ønsker på dette område.

Til gengæld er det mig lidt en gåde, at justitsministeren så ikke også gør arbejdet færdigt. Det virker sådan lidt salamiagtigt det her. Sådan som jeg har opfattet fodlænkeordningen, så skulle den være med til at fastholde personer i deres vante miljø, familie, arbejde m.m., således at der ikke oven i straffen følger en eller anden social deroute. Den mulighed skal ifølge loven ikke gælde for personer over 25 år. Der vil jeg da gerne høre justitsministerens bud på, hvorfor man lige har sat den aldersgrænse. Jeg synes, det er lidt mærkværdigt, fordi mange måske først begynder deres erhvervsaktive karriere, efter at de er fyldt 25 år, og ordningen måske også oprindelig er tiltænkt dem.

Den anden begrænsning med, at ordningen kun skal gælde fængselsstraf indtil 3 måneder, vil jeg da også gerne have justitsministerens begrundelse for. Kunne det ikke være 6 måneder, kunne det ikke være 8 måneder, eller kunne det i givet fald ikke være en eller anden individuel vurdering?

Når man så ser på situationen i fængslerne med overbelægning, ventetid, dårligt arbejdsmiljø for personalet, så mener jeg, der er et meget stort behov for en udvidelse af den her ordning. Ikke – sådan som fru Lissa Mathiasen var